

KERSTOVERDENKING

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, ter gelegenheid van het komende kerstfeest wil ik graag enkele achtergronden van de geboorte van Gods Zoon, de Here Jezus Christus belichten. Hoewel u allen beslist op de hoogte zult zijn van het kerstverhaal, wil ik het toch nog eens met u lezen.

Luk. 2:4-20 – *“En Jozef ging ook op van Galilea, uit de stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die Bethlehem genaamd wordt, (omdat hij uit het huis en geslacht van David was); Om beschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke bevrucht was. En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude. En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en leide Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg. En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde. En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe. En van stonde aan was er met den engel een menigte des hemelsen heirlegers, prijzende God en zeggende: Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen. En het geschiedde, als de engelen van hen weggevaaren waren naar den hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd. En zij kwamen met haast, en vonden Maria en Jozef, en het Kindeken liggende in de kribbe. En als zij Het gezien hadden, maakten zij alom bekend het woord, dat hun van dit Kindeken gezegd was. En allen, die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen hun gezegd werd van de herders. Doch Maria bewaarde deze woorden alle te zamen, overleggende die in haar hart. En de herders keerden wederom, verheerlijkende en prijzende God over alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was.”*

Broeders en zusters, het gróte wonder dat God Zijn eigen Zoon als mens op aarde geboren liet worden met als doel om uiteindelijk aan het kruishout van Golgotha voor het zondige mensdom te sterven (Joh. 3:16), vond plaats in het plaatsje Bethlehem. En de herders in de landstreek rond Bethlehem waren de allereersten aan wie het wonder bekend werd gemaakt. Zij waren in het veld bezig met het houden van de nachtwacht over hun kudden schapen en geiten. Vaak wordt verteld dat de reden dat juist de herders het allereerst over Jezus' geboorte mochten vernemen, het feit was dat zij eenvoudige en getrouwe mensen waren met liefde voor de dieren die aan hen waren toevertrouwd. Dit is natuurlijk ook zo. De herders waren eenvoudig van hart. Vaak werden zij met de nek aangekeken en door het volk geminacht, zeker door mensen met positie en aanzien. Maar de herders waren mannen op wie men kon bouwen. Ze gingen door het vuur voor de veiligheid en het welzijn van hun schapen en geiten. Zij hadden liefde voor hun dieren. Maar ik denk dat er nóg een reden is, een diepere achtergrond.

Want in Bethlehem en omstreken werden immers de zogenaamde tempelkudden gehoed. Bethlehem is niet ver van Jeruzalem gelegen. Hier werden de schapen en de geiten gefokt en verzorgd, die uiteindelijk bestemd waren om op het grote Brandofferaltaar in de Voorhof van de tempel te worden geofferd. De herders rondom Bethlehem verzorgden met aandacht en liefde deze toekomstige offerdieren. Zij waren de zogenaamde tempelherders van Migdal-Eder. Ook de grote Joodse koning David hoedde hier ooit zijn schapen.

“Migdal-Eder” (מִגְדַּל-אֶדֶר) betekent “wachttorens van de kudde” en is dicht bij Bethlehem gelegen. We kunnen erover lezen in Gen. 35:16-21, waar Jakob (inmiddels eveneens Israël genaamd) met zijn gezin, waaronder zijn meest geliefde vrouw Rachel, op weg was naar Efratha, dat ook Bethlehem werd genoemd: *“En zij reisden van Beth-el; en er was nog een*

kleine streek lands om tot Efrath te komen; en Rachel baarde, en zij had het hard in haar baren. En het geschiedde, als zij het hard had in haar baren, zo zeide de vroedvrouw tot haar: Vrees niet; want dezen zoon zult gij ook hebben! En het geschiedde, als haar ziel uitging (want zij stierf), dat zij zijn naam noemde Ben-oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin. Alzo stierf Rachel; en zij werd begraven aan den weg naar Efrath, hetwelk is Bethlehem. En Jakob richtte een gedenkteken op boven haar graf, dit is het gedenkteken van Rachels graf tot op dezen dag. Toen verreisde Israël, en hij spande zijn tent op gene zijde van Migdal-Eder.”

Jakob was op weg naar Efratha, dat ook Bethlehem werd genoemd. Zijn geliefde Rachel stierf tijdens de geboorte van Benjamin en werd vlakbij Bethlehem begraven, waarna Jakob heel dichtbij in Migdal-Eder zijn tent opsloeg en daar ging wonen. Voortaan hoedde hij hier zijn kudden rondom Migdal-Eder, de wachttorens van de kudde.

Vindt u het niet frappant dat de Joodse schriftgeleerden leren, zo ik ooit heb gelezen, dat de komst van de Messias vanaf Migdal-Eder zal worden verkondigd? Maar is het dan niet diep tragisch, dat zij dat wondervolle, glorieuze moment desondanks hebben gemist? Slechts de herders, waakzaam als altijd, vernamen de verkondiging dat de Messias was geboren. Alleen zij en niet de Joodse theologen. Wat een les voor ons om toch niet de tweede Komst van Jezus, Zijn spoedige Wederkomst, te missen. Luk. 2:9-11 – *“En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze. En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.”* Zijn geboorte ging echter aan velen voorbij. Ook nu!

Maar wat was voor deze herders nu precies de betekenis van de boodschap van de engel? Ja, natuurlijk dat de Messias, de Redder der wereld was geboren: *“..... dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere.”* Maar de diepe betekenis van zijn boodschap was, dat het volmaakte, goddelijke Offerlam was geboren. Met andere woorden, de herders moesten weten dat het vergieten van al dat dierenbloed, het offeren van al die duizenden en nog eens duizenden schapen en geiten op het brandofferaltaar in Jeruzalem voortaan niet meer nodig zou zijn. Zij moesten weten, dat hun taak om in voldoende offerdieren te voorzien erop zat. Gods Offerlam zou nu met één Offerande alles volbrengen.

Joh. 1:29 – *“Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!”*

Hebr. 9:11-12 – *“Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.”*

Hebr. 10:4-7,14 – *“Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme. Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God!..... Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.”*

Dé grote blijdschap voor alle volken was, dat Jezus voor hen Zijn eigen Bloed aan het kruis zou offeren als Losprijs voor al hun zonden, zodat zij waarachtig vrij zouden mogen worden. Immers, het bloed van al die schapen, geiten en runderen kon de zonde niet in werkelijkheid wegnemen. Hebr. 10:11 – *“En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen;”*

Broeders en zusters, indien wij goéd verstaan dat Jezus het volmaakte, hemelse Offerlam is, Die met die éne Offerande van Zijn eigen Bloed een volkomen en eeuwige verlossing van de

zielen van de gelovigen tot stand heeft gebracht, dan begrijpen wij ook dat Jezus het waarachtige, levende Brood uit de hemel is. Een Brood, dat wérkelijk de mensenzielen kan voeden. Want Jezus sprak in Joh. 6:33,35a de volgende woorden over Zichzelf: *“Want het Brood Gods is Hij, Die uit de hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft.: Ik ben het Brood des levens, die tot Mij komt, zal geenszins hongeren,.....”*

Toen Jezus als een kleine Baby in Bethlehem werd geboren, daalde het levengevende Brood van God uit de hemel neder. Luk. 2:10-11 – *“En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.”*

Daarom is het ook absoluut geen toeval, dat de betekenis van de Hebreeuwse naam van het stadje Bethlehem (*“Beit-Lechem”* – בית לחם) juist *“broodhuis”* is. Bij God bestaat er geen toeval. Dáár in het Broodhuis werd het levende, hemelse Brood geboren. Dáár was voedsel voor de hongerigen en vermoeiden te verkrijgen. Dáár lag het Brood voor de ziel in een voerbak, een kribbe.

En hierin mogen we nóg een verborgen achtergrond ontdekken. Want ik las het volgende in het boek De Apocalyps van Agnès Laurey: Een *“kribbe”* was in het Grieks een *“phatne”*. Dit woord komt van het woord *“pateomai”* dat *“om te eten”* betekent. Een *“phatne”* was een houten bak, die inderdaad gebruikt zou kunnen worden als een kribbe, een voederbak. Maar tóch was dit niet het eerste waar een Jood in die tijd aan zou hebben gedacht. Een *“phatne”* was ook een *“broodkist”*. Joden maakten namelijk gebruik van houten bakken om brood in te bewaren, zoals in Nederland vroeger een zogenaamde broodtrommel werd gebruikt. Omdat het klimaat in Israël heet en droog was, wikkelden men in de tijd van Jezus de broden warm en vers in doeken. Daarna plaatste men de broden in de broodkist. Zo konden ze stoom uitwasemen en tóch vers blijven.

Ja, broeders en zusters, Jezus was geen Brood voor dieren, maar voor mensen! En toen de engel in Luk. 2:12 zei: *“En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden, en liggende in de kribbe”*, toen zei hij in feite: *“Daar in een broodkist zullen jullie het Kindeke vinden, toebereid als levend Brood en daarom in doeken gewikkeld.”* Hét teken was dat Jezus in doeken was gewikkeld. Zoals vers gebakken Brood. Het teken was niet, dat er een Baby was geboren, neen!

Onze Heiland werd geboren in de velden van Efratha, in Bethlehem. Mich. 5:1 – *“En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda ? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.”*

Bethlehem was een ogenschijnlijk onbeduidend plaatsje, maar *“Efratha”* (אפרתה) betekent *“vruchtbaarheid”*. Het plaatsje Bethlehem werd het Broodhuis van de wereld en is uiterst vruchtbaar gaan voorzien in levend Brood voor het gehele mensdom. Want Jezus werd er geboren, het Tarwegraan dat uiteindelijk zou sterven en overvloedig vrucht voortbrengen. Joh. 12:24 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelve alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.”*

Geliefde broeders en zusters, wat is God toch oneindig goed. Hallelujah! Hij gaf Zijn enige, geliefde Zoon als Voedsel voor ons. Neemt u Hem toch aan als uw Redder en Heer. Laat Hem toe als voedsel voor uw vermoeide, onrustige ziel. Ik bid dat tijdens deze kerstdagen de vredebrengende Heilige Geest uw harten zal vullen. Ik bid dat uw harten zullen opspringen van blijdschap. Luk. 2:10 – *“..... Want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.”* Daarom komt onze hemelse Vader alle eer toe. Luk. 14 – *“Ere zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.”*

Gods zegen toegewenst. Amen.